

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 45C/48/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1322203535
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Linetová
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2022:1322203535.1

Uznesenie

Okresný súd Bratislava III, v spore žalobkyne: D.. L. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. XXX/X, R., zastúpená: URBAN STEINECKER GAŠPEREC BOŠANSKÝ, s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Havlíčkova 16, Bratislava, IČO: 47244895, proti žalovanému: N Press, s.r.o., Jarošova 1, Bratislava, IČO: 46887491, o ochranu osobnosti, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, takto

rozhodol:

Súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou doručenu súdu dňa 03.08.2022 domáha ochrany osobnosti, aby súd uložil povinnosť žalovanému:

- stiahnuť a odstrániť elektronický článok s titulkom „O. U. R. K. T. O. Q., Q. E. N. H. Š., T.L. H. na D. H. F.“ zverejnený dňa 31.01.2022 v elektronickej podobe na webovom portáli www.dennikn.sk a to do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku,
- stiahnuť a odstrániť elektronický článok s titulkom „T. C. U. Ž.“ zverejnený dňa 01.02.2022 v elektronickej podobe na webovom portáli www.dennikn.sk a to do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku,
- zaslať žalobkyni do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku doporučené písomný list, ktorý bude osobne podpísaný a datovaný štatutárnym zástupcom žalovaného, a v ktorom bude typ písma (Georgia) a veľkosť písma (11) a to v štandarde Word nasledujúceho znenia:

„Dňa 31.01.2022 na webovom sídle www.dennikn.sk, bol zverejnený článok s názvom „O. U. R. K. T.Y. O. Q., Q. E. N. H. Š., T. H. na D. H. F., a dňa 01.02.2022 bol na webovom sídle www.dennikn.sk, zverejnený elektronický článok s titulkom „T. C. U. Ž.“.

Taktiež bol v tlačenej verzii Denníka N číslo XX, ročník X zo dňa XX.XX.XXXX uverejnený na titulnej strane titulok s názvom „D. O. E. R. H. Š. H. U. A. O. Z. O. W. L. pre N.. O. E. H. K. H. D. Q. U. A.. D. NA T.“, pričom na strane X. a X. tohto čísla denníku bol Denníkom N zverejnený rozsiahly článok s názvom „F. D. T.“ a v tlačenej verzii Denníka N číslo XX, ročník X zo dňa XX.XX.XXXX uverejnil Denník N na poslednej strane č. XX titulok s názvom „T. C. U. Ž.“

Tieto články obsahovali nasledovné nepravdivé skutkové tvrdenia:

- 1/„D. L. T. (O.) E. R. H. Š. H. U. A. O. Z. O. W. L. pre N., L. N. Q.Á. H. F.. O. E. D. H. K. H. D. Q. U. A. .“
- 2/„Z. O. N. T. U. U. D. K. C. E. podľa U. „, Ž. D. U. T. K. F.. O. N. R. H. podľa U. B. Ú., G. D. Q. E. E., Č. G. R. N. C. E. A. Q.A. F., Ž. G. G. U. Č. K. D. E. E..
- 3/„E. K. H. N. G. E.. H. H. L., Ž. „N. E. Q. B. D. A. K. K. U. Č.. Na L. Z., Ž. C. podľa U. N., K. R. A. Č. U. E. K. „, E. na H. N. L. O. K. D. H.K. U. O. H. Š.“.
- 4/„W. C., Ž. D. G. D., H. L. T. D., D. Ú. G. K. Š., Ž. R. G. R. N. L. pre N., E. Y. E. Q. E. H. K. Č., L. D. C. L. K. L. K. Č. H.. K. Č. C. U., C. D. Š. L. L. K. K. N.. D.Á. F. R. G. O. Ú., L. R. V. H.“

Tieto články tak obsahovali nepravdivé skutkové tvrdenia ohľadom skutočností, že sa D.. L. T. počas výkonu svojej psychologickkej praxe zastávala násilníckych rodičov v čoho dôsledku nemala byť vhodnou kandidátkou na post L. pre N.. Tieto tvrdenia Denníka N sú čírou nepravdou Denníka N.

Týmto konaním bolo zo strany Denníka N hrubo protiprávne zasiahnuté do čiastkových práv na ochranu osobnosti D.. L. T., a to do občianskej a profesijnej cti, dôstojnosti, profesijnej bezúhonnosti, vážnosti, morálnej a osobnostnej integrity žalobkyne a do dobrého mena žalobkyne, za čo sa jej Denník N touto cestou ospravedlňuje“.

· Žalovaný je povinný uviesť po dobu 1 (slovom: jedného) kalendárneho mesiaca na vlastné náklady, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku, na webovom portáli www.dennikn.sk v rovnakom zdrojovom formáte a v rovnakej veľkosti písma (tak nadpisu ako aj článku a jeho umiestnenia na webovom portáli) ako bol zverejnený elektronický článok s názvom „O. U. E. R. K. T. O. Q., Q. E. N. H. Š., T. H. na D. V. H. F. O. E. U., „ E. N. U., D. L. T.“ v tomto znení:

„V tlačenej verzii Denníka N číslo XX, ročník X zo dňa XX.XX.XXXX uverejnený na titulnej strane titulok s názvom „D. O. E. R. H. Š. H. U. A. O. Z. Á. O. W. L. pre N.. O. E. H. K. H. D. Q. U. A.. D. NA T. pričom na strane X. a X. tohto čísla denníku bol Denníkom N zverejnený rozsiahly článok s názvom „F. D. T.“, ktorý obsahoval nasledovne nepravdivé skutkové tvrdenia:

1/„D. L. T. (O.) E. R. H. Š. H. U. A. O. Z. O. W. L. pre N., L. N. Q. Á. H. F.. O. E. D. H. K. H. D. Q. U. A..“.

2/„Z. O. N. T. U. U. D. K. C. E. podľa U. H. Ž. D. U. T. K. F.. O. N. R. H. podľa U. B. Ú., G. D. O. E. E., Č. G. R. N. C. E. A. Q. F., Ž. G. G. U. Č. K. D. G. E. E..“

3/„E. K. H. N. G. E.. H. H. L., Ž. „ E. Q. B. D. A. K. K. U. Č.. Na L. Z., Ž. C. podľa U. N., K. R. A. Č. U. E. K. „ E. na H. N. L. O. K. D. H. U. O. H. Š.“.

Tieto články tak obsahovali nepravdivé skutkové tvrdenia ohľadom skutočností, že sa D.. L. T. počas výkonu svojej psychologickkej praxe zastávala násilníckych rodičov v čoho dôsledku nemala byť vhodnou kandidátkou na post L. pre N.. Tieto tvrdenia Denníka N sú čírou nepravdou Denníka N.

Týmto konaním bolo zo strany Denníka N hrubo protiprávne zasiahnuté do čiastkových práv na ochranu osobnosti D.. L. T., a to do občianskej a profesijnej cti, dôstojnosti, profesijnej bezúhonnosti, vážnosti, morálnej a osobnostnej integrity žalobkyne a do dobrého mena žalobkyne, za čo sa jej Denník N touto cestou ospravedlňuje“.

· Žalovaný je povinný uviesť po dobu 3 (slovom: troch) kalendárnych dní na vlastné náklady, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku, v tlačenej verzii Denníka N v rovnakom formáte a v rovnakej veľkosti písma (tak nadpisu ako aj článku a jeho umiestnenia na webovom portáli) ako bol zverejnený elektronický článok s názvom „D. O. E. R. H. Š. H. U. A. O. Z. O. W. L. pre N.. O. E. H. K. H. D. Q. U. A.. D. NA T.“ a článok s názvom „T. C. U. Ž.“.

„Ospravedlnenie s nadpisom „Ospravedlnenie sa Denníka N, D.. L. T.“ v tomto znení:

„V tlačenej verzii Denníka N číslo XX, ročník X zo dňa XX.XX.XXXX uverejnený na titulnej strane titulok s názvom „D. O. E. R. H. Š. H. U. A. O. Z. O. W. L. pre N.. O. E. H. K. H. D. Q. U. A.. D. NA T.“, pričom na strane X. a X. tohto čísla denníku bol Denníkom N zverejnený rozsiahly článok s názvom „F. D. T.“, a v tlačenej verzii Denníka N číslo XX, ročník X zo dňa XX.XX.XXXX uverejnil Denník N na poslednej strane č. XX článok s názvom „T. C. U. Ž.“.

Tieto články Denníka N obsahovali nasledovné nepravdivé skutkové tvrdenia:

1/„W. C., Ž. D. G. D., H. L. T. D., D. Ú. G. K. Š., Ž. R. G. R. N. L. pre N., E. Y. E. Q. E. H. K. Č., L. D. C. L. K. L. K. Č. H.. K. Č. C. U., C. D. Š. L. L. K. K. N.. D. Á. F. R. G. O. Ú., L. R. V. H..“.

Tieto články tak obsahovali nepravdivé skutkové tvrdenia ohľadom skutočností, že sa D.. L. T. počas výkonu svojej psychologickkej praxe zastávala násilníckych rodičov, v čoho dôsledku nemala byť vhodnou kandidátkou na post L. pre N.. Tieto tvrdenia Denníka N sú čírou nepravdou Denníka N.

Týmto konaním bolo zo strany Denníka N hrubo protiprávne zasiahnuté do čiastkových práv na ochranu osobnosti D.. L. T., a to do občianskej a profesijnej cti, dôstojnosti, profesijnej bezúhonnosti, vážnosti, morálnej a osobnostnej integrity žalobkyne a do dobrého mena žalobkyne, za čo sa jej Denník N touto cestou ospravedlňuje“.

· Žalovaný je povinný zaplatiť k rukám žalobkyne titulom primeraného finančného zadostučinenia v peniazoch sumu vo výške 70.000,- EUR, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

· Žalovaný je povinný uhradiť žalobkyne 100% náhrady trov konania, k rukám právneho zástupcu žalobkyne 100% náhrady trov právneho zastúpenia, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením vyššieho súdneho úradníka súdu prvej inštancie, a to po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Žalobu skutkovo odôvodnila tým, že žalobkyňa je fyzickou osobou, toho času D. U. A. E. A.. Žalovaný je tuzemskou právnickou osobou, podnikateľom, ktorý je vydavateľom Denníka N v jeho elektronickej, ako aj printovej podobe. Žalovaný zodpovedá ako vydavateľ Denníka N a súčasne ako prevádzkovateľ internetového portálu dennikn.sk za obsah a znenie vydaných reportáží spracovaných reportérmi Denníka N. Žalovaný konaním opísaným v jednotlivých častiach žaloby, spočívajúcim v uverejnení a šírení cez internetové články a články žalovaného šírené cez tlačovú verziu Denník N, podľa názoru žalobkyne: ide zjavne o nepravdivé a pravdu skresľujúce skutkové tvrdenia difamačného charakteru a neprimerané neproporcionálne nevecné a na pravde sa nezakladajúce a tak difamačné hodnotiace úsudky (neprimeranejšie, neproporcionálnejšie, nevecnejšie a na pravde sa nezakladajúcej kritiky, teda kritiky vymykajúcej sa z medze a limitov pravdivej a objektívnej a nedifamačnej kritiky, neoprávnené (protiprávne) zasiahol do práva na ochranu osobnosti žalobkyni, a to spôsobom, ktorý už v demokratickej spoločnosti, ktorá je právnym štátom, nemožno tolerovať, lebo presahuje ústavné limity princípu proporcionality (medzi základným právom na slobodu slova a na informovanie verejnosti na strane jednej a ochranou osobnosti a súkromia na strane druhej) spôsobom, ktorý nemá oporu v spravodajskej reportáži a je mimo režimu spravodajskej reportáže a súčasne uvádza o žalobkyni nepravdivé a pravdu skresľujúce údaje, ktoré sú vzhľadom na obsah, znenie a formu prezentácie a šírenia inkriminovaného článku objektívne spôsobilé protiprávne zasiahnuť do občianskej a profesijnej cti, dôstojnosti, profesijnej bezúhonnosti, vážnosti, morálnej a osobnostnej integrity žalobkyne a do dobrého mena žalobkyne, a to vzhľadom k internetovému šíreniu článku malo značný a zjavný negatívny dopad do vyššie označených čiastkových osobnostných práv žalobkyni, ktoré sú chránené v zmysle ochrany osobnosti, ktorá podľa § 11 Občianskeho zákonníka pôsobí erga omnes a je absolútnej povahy. Žalobkyňa sa preto domáha touto žalobou ochrany pred neoprávneným (protiprávnym) zásahom žalovaného do práva na ochranu osobnosti žalobkyne na skutkovom a právnom základe rozpracovanom v tejto žalobe, ktorej súčasťou je aj návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia voči žalovanému, nakoľko ani viacnásobný pokus žalobkyne o mimosúdne vyriešenie sporu nebol úspešný (Predžalobná výzva), čím žalobkyňa naplnila aj princíp proporcionality.

3. Na portáli www.dennikn.sk <<http://www.dennikn.sk>> bol dňa XX.XX.XXXX uverejnený článok s názvom „O. U. R. K. T. O. Q., Q. E. N. H. Š., T. H. na D. H. F.“ (ďalej ako len „článok 1“). Na portáli www.dennikn.sk <<http://www.dennikn.sk>> bol dňa XX.XX.XXXX uverejnený článok s názvom „T. C. U. Ž.“ (ďalej aj ako len „článok 2“). V tlačenej verzii denníku žalovaného číslo XX, ročník X zo dňa XX.XX.XXXX uverejnil žalovaný na titulnej strane titulok s názvom „D. O. E. R. H. Š. H. U. A. O. Z. O. W. L. A. pre N.. O. E. H. K. H. D. Q. U. A.. D. NA T. pričom na strane X. a X. tohto čísla denníku žalovaného žalovaný zverejnil rozsiahly článok s názvom „F. D. T.“ (ďalej ako len „článok 3“). V tlačenej verzii denníku žalovaného číslo XX, ročník X zo dňa XX.XX.XXXX uverejnil žalovaný na poslednej strane č. XX titulok s názvom „T. L. C. U. Ž.“ (ďalej ako len „článok 4“). V článku 1, 2, 3 a 4 boli zverejnené nepravdivé informácie týkajúce sa žalobkyne ako D. U. A. E. A. a ako psychologičky týkajúce sa práve výkonu jej psychologičkej praxe a to v čase tesne pred nadchádzajúcou voľbou U. A. E. A. K. F. L. A. pre N. a to práve v súvislosti s kandidatúrou žalobkyne na tento post.

4. Nepravdivé skutkové tvrdenie č. 1.

V článku 1 a v článku 3 žalovaný prostredníctvom jeho novinárky uvádza nasledujúce nepravdivé skutkové tvrdenie:

„D. L. T. (O.) E. R. H. Š. H. U. A. O. Z. O. W. L. pre N., L. N. Q. Á. H. F. O. E. D. H. K. H. D. Q. U. A. .“ Žalovaný tak týmto vyjadrením verejne predniesol nepravdivý skutkový výrok, skutkové tvrdenie, spočívajúci v tvrdení, že žalobkyňa sa opakovane zastáva a to verejne a aj v jej praxi násilných rodičov. Uvedené skutkové tvrdenie je konštatované ako fakt, ako číra konštatácia a to v úvode k článku jedna zvýraznený hrubými písmenami na rozdiel od zvyšku textu článku 1 a článku 3. Skutkové tvrdenie obsahuje konštatáciu, podľa ktorej sa žalobkyňa zastáva násilných rodičov, zastáva sa násilných rodičov verejne a zastáva sa násilných rodičov aj v jej psychologičkej praxi.

Toto skutkové tvrdenie žalovaného je preukázateľne nepravdivým skutkovým tvrdením, nakoľko žalobkyňa sa nikdy verejne a už vôbec nie pri výkone jej praxe psychologičky nikdy nezastávala „násilných“ rodičov. Ide o ničím nepreukázané skutkové tvrdenie žalovaného, ktoré bližšie rozvádza v časti článku 1 a v článku 3 v podkapitole článku 1 s názvom „R. Š. „. H. L. E. H. C. XXXX D. K. M. za N. Q. F. D. T. F., Ž. D. U. na N., H. A. K. H. B. H. E. U. T. O. E. A. A. O. K. D.. N. D. na C. E. A. H. D.: N. C. H. O.. N. K. H. N. K. B. Í. D. U. C. U. D. Q. za E. E., K. F. K. H. D., Ž. na E. O. Z. U. K. „. Q. E. „.“.

T. na kritiku reagovala tak, že Denník N jej pôvodné tvrdenie dezinterpretoval, a dodala, že pri násilí na deťoch je obeťou vždy dieťa. Svoje pôvodné tvrdenia však autorizovala a o zmenu vyjadrenia požiadala až po 24 hodinách od jeho uverejnenia, keď sa na ňu začala valiť vlna kritiky.

Nepravdivé skutkové tvrdenie č. 1 sa tak čo do obsahu týka žalovaným už v predchádzajúcom článku žalovaného dezinterpretovaného vyjadrenia žalobkyne, ktorá sa mala zastávať násilných rodičov, čo je číra nepravda a tak ako bola nútená žalobkyňa opraviť nepravdivé tvrdenie žalovaného pred zverejnením článku 1, tak aj priamo v článku 1 sám žalovaný podľa vyššie citovaného textu článku 1 uvádza, že žalobkyňa sama uvádza, že pri násilí na deťoch, je vždy obeťou dieťa.

Nepravdivosť skutkového tvrdenia č. 1 spočíva v tvrdení, že žalobkyňa sa verejne a v jej praxi zastáva násilných rodičov. Zo žiadneho jej verejného vyjadrenia a už vôbec nie z jej odbornej praxe však nevyplýva, že by sa „zastávala“ násilných rodičov. Žalovaný v tej istej podkapitole ďalej poukazuje na vyjadrenie žalobkyne v rozhovore pre Postoj „G. D. D. H. T. N. F., Ž. E. H. U. A. O. K. D. G. G. K. D. F. D. K. Q. E. F. D.“, „L. G. N. Ž. W. po F., Č. Q., Ž. G. R. D. Q. D.Ň.“ vysvetľovala toto svoje presvedčenie v rozhovore pre Postoj.

Tento poukaz žalovaného na rozhovor žalobkyne pre Postoj je jednak vytrhnutý z kontextu celého rozhovoru, avšak najmä ani v najmenšom nepotvrďuje pravdivosť nepravdivého skutkového tvrdenia č. 1, samotná citácia žalovaného rozhovoru žalobkyne pre Postoj, totiž hovorí o partnerských vzťahoch a nešpecifikuje tieto vo vzťahu rodičov k deťom. Pokiaľ sa má žalobkyňa zastávať násilných rodičov, nemožno pravdivosť tohto skutkového tvrdenia „preukazovať“ citáciou z rozhovoru žalobkyne pre Postoj, kde žalobkyňa hovorí o partnerských vzťahoch.

5. Nepravdivé skutkové tvrdenie č. 2.

V článku 1 a v článku 3 žalovaný prostredníctvom jeho novinárky uvádza nasledujúce nepravdivé skutkové tvrdenie v podkapitole článku 1 a článku 3:

„Z. O. N. T. U. U. D. K. C. E. podľa U. „, Ž. D. U. T. K. F.. O. N. R. H. podľa U. B. Ú., G. D. Q. E. E., Č. G. R. N. C. E. A. Q. F., Ž. G. G. U. Č. K. D. G. E. E.“

Žalovaný tak týmto vyjadrením verejne predniesol nepravdivý skutkový výrok, skutkové tvrdenie, spočívajúce v tvrdení, že žalobkyňa neodhalila „násilnícku“ povahu otca, podľa žalobkyne mal otec „iba“ úzkostný problém zvládať stresové situácie, tvrdila „iba“, že muž má neurotické črty a problém so sebaovládaním.

Uvedené sa nezakladá na pravde z toho dôvodu, že žalobkyňa nediagnostikovala v danom prípade povahové črty otca spomínaného v článku 1 a 3, nakoľko takáto diagnostika v okolnostiach veci samej nebola ani potrebná a ani účelná. Násilnícke sú totiž vždy reakcia a násilnícka povaha sa prejavuje v povahových črtách. Žalobkyňa celkom jasne a odborne komunikovala, že otec môže byť úzkostný a môže mať problém zvládať stresové situácie.

Násilnícku povahu ako píše v článkoch 1 a 3 žalovaný otcovi z „prípadu“ nikto nediagnostikoval, preto ani žalovaný nemôže vedieť, že otec v prípade prezentovaných článkoch mal takúto povahovú črtu. Ide teda o nezmyselnú a nikým a ničím nedokázanú fabuláciu žalovaného ohľadom údajnej násilníckej povahy otca, a z toho odvodenú nepravdu a absurdnú tézu, že žalobkyňa túto násilnícku povahu, ktorú nikto nikdy nediagnostikoval, nemala odhaliť.

Žalovaný si doslova vyfabuloval existenciu násilníckej povahy otca, ktorú nemala aj napriek jej údajnej (len žalovaným tvrdenej) existencii žalobkyňa odhaliť. Ide tak o skutkové tvrdenie žalovaného bez akejkoľvek pravdivostnej relevancie zámerne verejnosti podsúvanej ako fakt. V dôsledku tohto nepravdivého skutkového tvrdenia je žalobkyňa v článkoch 1 a 3 vykreslená ako psychologička, ktorá nevie odborne vykonávať svoju prax, alebo v horšom prípade, ako osoba ktorá zámerne kryje a nie nestranne nadržáva násilníckemu otcovi.

6. Nepravdivé skutkové tvrdenie č. 3.

Žalovaný v článku 1 a v článku 3 prostredníctvom jeho novinárky uvádza nasledujúce nepravdivé skutkové tvrdenie v článku 1 a článku 3:

„E. K. H. N. G. E.. H. H. L., Ž. „, E. Q. B. D. A. K. K. U. Č.. Na L. Z., Ž. C. podľa U. N., K. R. A. Č. U. E. K. „, E. na H. N. L. O. K. D. H. U. O. H.Ā. Š.“

Žalovaný tak týmto vyjadrením verejne predniesol nepravdivý skutkový výrok, skutkové tvrdenie, spočívajúce v tvrdení, že žalobkyňa spochybnila výpovede dvoch malých sestier.

Uvedené sa nezakladá na pravde z toho dôvodu, že žalobkyňa nikdy nespochybnila výpovede dvoch sestier z prípadu. Žalobkyňa nenegovala výpovede sestier z prípadu a v nijakom ohľade ich

nespochybňovala. Pokiaľ žalobkyňa uviedla, že „deti si zvyknú interpretovať prísnosť rodičov aj ako násilný čin“ tak uvedená citácia je vytrhnutá z kontextu ostatného obsahu posudku žalobkyne, ktorým žalobkyňa ako odborníčka s dlhoročnou praxou uvádza jav, ktorý je u detí bežný, avšak tento výrok nebol žalobkyňou použitý na podporu jej údajného (len žalovaným tvrdeného) negovania výpovedí detí z prípadu. Opäť týmto výrokom bez pravdivostnej hodnoty, týmto skutkovým tvrdením žalovaný verejnosti podsúva, že žalobkyňa stojí čo stojí obhajuje násilného otca a priamo bagatelizuje či ako doslova žalovaný uvádza, žalobkyňa spochybňuje výpovede detí z predmetného prípadu. Týmto výrokom bez pravdivostnej hodnoty, týmto skutkovým tvrdením žalovaný podsúva, že žalobkyňa obhajuje násilného otca, že žalobkyňa spochybňuje výpovede detí z predmetného prípadu.

7. Nepravdivé skutkové tvrdenie č. 4.

Žalovaný v článku 2 a v článku 4 prostredníctvom jeho novinárky uvádza nasledujúce nepravdivé skutkové tvrdenie v článku 2 a článku 4:

„W. C., Ž. D. G. D., H. L. T. D., D. Ú. G. K. Š., Ž. R. G. R. N. L. pre N., E. Y.F. E. Q. E. H. K. Č., L. D. C. L. K. L. K. Č. H.. K. Č. C. U., C. D. Š. L. Ľ. K. K. N.. D. F. R. G. O. Ú.A., L. R. V. H..“

Žalovaný tak týmto vyjadrením verejne predniesol nepravdivý skutkový výrok, skutkové tvrdenie, spočívajúci v tvrdení, že žalobkyňa pochybila vo viacerých „medializovaných“ prípadoch počas výkonu svojej odbornej praxe psychologičky, počet týchto prípadov prekročil „únosnú mieru“ a v dôsledku týchto údajných pochybení žalobkyne sa mala zmať šanca, že žalobkyňa bude dobrou komisárkou pre deti, čo majú ešte zhoršovať jej verejné vyjadrenia.

Uvedené skutkové tvrdenie je konštatované ako fakt, ako číra konštatácia. Skutkové tvrdenie obsahuje konštatáciu, podľa ktorej žalobkyňa pochybila vo viacerých „medializovaných“ prípadoch počas výkonu svojej odbornej praxe, počet týchto prípadov mal prekročiť „únosnú mieru“, v dôsledku čoho sa mala zmať šanca, že žalobkyňa bude dobrou L. pre N..

Nepravdivé skutkové tvrdenie novinárky C. E., za ktoré nesie právnu zodpovednosť žalovaný, v texte vyššie citovaného nepravdivého skutkového tvrdenia sa samotným žalovaným pomenovalo ako fakt a teda ako skutkovú konštatáciu, t.j. ako skutkové tvrdenie, avšak bez pravdivostnej hodnoty, ide o nepravdivé skutkové tvrdenie.

Toto skutkové tvrdenie je preukázateľne nepravdivým skutkovým tvrdením, nakoľko nikdy žiadnou štátnou inštitúciou, žiadnym rozhodnutím súdu, žiadnym príslušným kontrolným či dozorným orgánom, či žiadnym iným orgánom verejnej moci, nebolo právoplatne konštatované, že by sa žalobkyňa pri výkone psychologičkej praxe dopustila akéhokoľvek pochybenia v čo i len jednom z jej prípadov počas výkonu odbornej praxe.

Toto nepravdivé skutkové tvrdenie novinárky C. E. nijakým spôsobom nepolemizovala, teda neuviedla polemický výrok typu „vraj“ alebo „možno“ a taktiež neuviedla polemickú domnienku typu „údajného“ pochybenia žalobkyňa. Naopak, žalovaný uvedené konštatuje ako číry fakt a to v článku 2 a 4 v súvislosti s titulkom článku 2 a 4 „T. C. U. Ž.“.

Žalovaný ďalej v článkoch 2 a 4 uvádza „T. E. F. N. N. D. Š. H. K. U., L. E. H. D. Q.H. H. Č. N. D. na E. E., M. G. E. H. K. B., G. D. H.. D. O. U. E. E. K. D. K. H. Ž. D. B. U. K. H. H.. E.A. U.“

Novinárka C. E. uzatvára články 2 a 4 akousi výzvou, zrejme adresovanou D. U. A. E., ktorí už na druhý deň po zverejnení článku 4 budú voliť L. pre N., pričom na tento post v danom čase žalobkyňa kandiduje. „T. Y. H. W. U. C.. Y. E. C. Č. A. E. U. podľa E. E. M. K. D., Ž.Y. E. proti U. E. Q. G. O. F., Č. C. Q.. A. R. E. G. H. Q. N. K. H. B. Q. U. C., K. Ú. na B. O. H. U., L. Z. F. H. F. O.Q. K. U. D. O.“.

Od názvu článku 2 a 4 cez jeho text a záverečnú výzvu novinárky C. E. je zrejme, že žalovaný výslovne nechce, aby bola žalobkyňa v danom čase zvolená za Komisárku pre deti a v článku 2 a 4 to explicitne prostredníctvom svojej novinárky aj komunikuje širokej verejnosti a tiež poslancom Národnej rady SR, ktorí už o deň po zverejnení článku 4 voliť z pomedzi kandidátov na Úrad komisára pre deti.

Tendenčnosť, zjavná zaujatosť a výslovná agitácia žalovaného v neprospech kandidatúry žalobkyne, je tak viac než explicitná, na pomery mienkotvorného média veľmi nezvyčajná, priam do očí bijúca, vulgárna. Uvedené má tak priamo vzťah aj k tendenčnosti, nie nestrannosti článkov 1 a 3, nakoľko tieto písala síce iná novinárka žalovaného, ale stále zamestnanec žalovaného a teda aj z článku 2 a 4 je zrejmy účel všetkých štyroch článkov žalovaného, ktoré sa týkajú žalobkyne, a to účel jediný verejne difamovať žalobkyňu s cieľom jej diskretizácie pred nastávajúcou voľbou U. A. E. L. pre N..

Nepravdivé skutkové tvrdenie č. 4 nespĺňa ani ústavnoprávne kritéria vecne, nedifamačného a kriticky zameraného hodnotiaceho úsudku a ani nenapĺňa kritéria polemického výroku, ktorý by neobsahoval prvky difamácie.

8. Skutkové tvrdenia č. 1 až č. 4 žalobkyňa uviedla spolu, ako nepravdivé skutkové tvrdenia. Žalobkyňa poukázala na dôvody nepravdivosti skutkových tvrdení uverejnených v článkoch 1 až 4, a prostredníctvom návrhu žalobkyne na mimosúdne vyrovnanie zo dňa 02.03.2022 a predžalobnou výzvou zo dňa 25.02.2022 adresovaného žalovanému, žiadala žalobkyňa o uverejnenie opravy nepravdivého skutkového tvrdenia v zmysle § 7 Zákona č. 167/2008 Z. z. o periodickej tlači a agentúrnom spravodajstve a o zmene a doplnení niektorých zákonov (Tlačový zákon), resp. o upustenie od neoprávneného zásahu žalovaného o odstránenie následkov takéhoto zásahu a o poskytnutie satisfakcie, avšak všetko bezvýsledne.

Žalovaný protiprávne zasiahol do práva na ochranu osobnosti žalobkyne, keď vydal článok 1 až 4 konkrétne vyššie definovanými nepravdivými skutkovými tvrdeniami žalovaného na adresu žalobkyne. Na pravde sa nezakladajúce skutkové tvrdenia a neprimerané a neproporčné nekritické, nevecné a difamačné hodnotiace úsudky, ktoré sa nezakladajú na pravdivých informáciách a ktoré presiahli prípustnú intenzitu a limity spravodajskej reportáže, ktorú nie je možné v demokratickej spoločnosti tolerovať, a preto článok 1 až 4 nespĺňa test proporcionality (t.j. text na otázky, KTO, O KOM, ČO, KDE, KEDY a AKO v danom prípade „hovoril“ či „písal“, či „vyjadroval“ či „verejne šírila“).

Nepravdivé skutkové tvrdenie č. 1 až č. 4 je čírou nepravdou a faktickou konštatáciou žalovaného, nakoľko pravdivosť tohto tvrdenia nevyplýva zo žiadnych overiteľných faktov a údajov a nie je ničím preukázané a to žiadnym právoplatným súdnym rozhodnutím či iným právoplatným rozhodnutím orgánu verejnej moci, či akýmkoľvek iným dôkazom, či skutočnosťou, ktorou by bola potvrdená pravdivosť konštatácií v nepravdivých skutkových tvrdeniach č. 1 až 4 a to z dôvodov uvedených pri každom nepravdivom skutkovom tvrdení zvlášť.

Nepravdivé skutkové tvrdenia, označené v predchádzajúcich bodoch tejto žaloby, považuje žalobkyňa za nepravdivé, nakoľko platí, že každé nepravdivé tvrdenie zasahuje do práv chránených ustanoveniami § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka, pričom je dokonca právne bez významu, či o nepravdivosti svojich tvrdení pôvodca zásahu vedel. V danom prípade nemôže byť spor o tom, či žalovaný vedel o nepravdivosti svojich tvrdení, nakoľko nepravdivé skutkové tvrdenia nie je možné preukázať ako pravdivé.

Spôsob, forma a obsah, akým boli napísané články a teda priamo uvedený nepravdivý skutkový údaj, priamo čitateľa zavádza, že žalobkyňa sa počas psychologickkej praxe viacnásobne a tiež aj verejne zastáva násilných rodičov, má na konte viacero pochybení pri výkone odbornej praxe, a je tak mimoriadne nevhodným kandidátom pre L. pre N.. To všetko v čase, ktorý bezprostredne predchádzal voľbe tohto L. U. A. E., pričom žalobkyňa bola kandidátkou pre L. pre N..

Nepravdivé skutkové tvrdenie je nutné považovať za nepravdivé, nakoľko objektívne neexistuje dôkaz opaku, resp. dôkaz pravdivosti tohto tvrdenia. V danom prípade tak Denník N priamo vyvolal, spôsobil závažnú ujmu na právach žalobkyne na ochranu osobnosti. Žalovaný tak uviedol viaceré nepravdivé skutkové údaje, spočívajúce v uvedení vedome nepravdivých skutočností a toto žalovaný vedome podsunul širokej verejnosti, ktorá články 1 až 4 čítala a ktoré sú verejne dostupné stále na webovom portáli žalovaného. V danom prípade tak spôsobom, akým žalovaný, informoval o osobe žalobkyne došlo k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv žalobkyne, nakoľko nepravdivé skutkové tvrdenie č. 1 až č. 4 spôsobili závažnú ujmu na osobnostných právach žalobkyne, ako aj blízkej rodiny žalobkyne a najmä ju poškodilo v profesijnej sfére, nakoľko výzva novinárky žalovaného C. E. sa napokon naplnila, keď žalobkyňa nebola napriek jej pôvodnému prvenstvu medzi kandidátmi zvolená za komisárku pre deti.

9. Žalobkyňa je slušný a bezúhonný človek s vysokým morálnym a spoločenským kreditom, a preto tieto inkriminované články č. 1 až č. 4 zverejnené žalovaným silno flagrantne negatívnym spôsobom protiprávne zasiahli do vyššie označených čiastkových osobnostných práv žalobkyne, čím žalobkyňu spôsobil žalovaný značnú ujmu v jej spoločenskom, pracovnom, profesijnom, rodinnom ako aj súkromnom živote a spôsobil aj zásah do dlhými rokmi budovaného renomé žalobkyne ako psychologičky, ktorá pomohla počas svojej kariéry desiatkam ľudí.

Podľa právnej vety nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky zo 4. marca 2010, sp. zn. II. ÚS 326/09 „Sloboda prejavu je základným pilierom demokratickej spoločnosti, v ktorej je každému dovolené vyjadrovať sa k verejným veciam (...). V niektorých situáciách však musí sloboda prejavu ustúpiť. Limitačná klauzula v čl. 26 ods. 4 ústavy explicitne uvádza dôvody takéhoto obmedzenia, pričom takéto obmedzenie musí byť stále v súlade s demokratickým charakterom spoločnosti. Dôvodom obmedzenia môže byť aj ochrana práv iných, teda aj základné právo na česť podľa čl. 19 ods. 1 ústavy, resp. čl. 16 ods. 1 ústavy konkretizované § 11 a nasl. OZ. Na úrovni zákona § 11 a nasl. OZ teda chráni osobnosť súkromných osôb pred neoprávnenými zásahmi zo strany iných súkromných osôb alebo štátu. Takýmto zásahom môže byť aj zverejnenie nepravdivých a poškodzujúcich údajov o určitej osobe.“

Vzhľadom na zjavne difamačné nepravdivé skutkové tvrdenia a nevecnú a neobjektívnu kritiku s výlučne difamačne ladeným kontextom voči žalobkyni obsiahnutú v článkoch 1 až 4, je nutné uprednostniť ochranu práva na ochranu osobnosti žalobkyni oproti ustupujúcej slobode prejavu žalovaného, ktorý zjavne presiahol limity tzv. spravodajskej reportáže, ktorá vzhľadom na fatálny skutkový omyl v článkoch ohľadom faktov konkrétne popísaných pri nepravdivých skutkových tvrdeniach č. 1 až 4, de iure neprejde ani testom proporcionality a nikdy nenaplní kritérium vecnej, objektívnej a nie difamačnej kritiky, tak ako to vyžaduje § 12 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 853 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Podľa právnej vety uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky z 19. októbra 2011, sp. zn. I. ÚS 390/2011 „Ústavný súd rovnako ako judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva nepopiera právo novinára dopustiť sa aj určitého zjednodušenia, či dokonca nepresnosti, avšak za súčasného rešpektovania zásady, že uverejnenie informácií v relevantnom čase zodpovedalo reálne existujúcim skutočnostiam.“ Konanie žalovaného v článkoch 1 až 4 spočívajúce v obmedzení sa výlučne na osobu žalobkyni nemožno považovať za prípustné a proporcionálne zjednodušenie v zmysle predostretej rozhodovacej praxe súdnych autorít. Žalovaný v článkoch 1 až 4 uvedením preukázanej nepravdy, nepravdivých skutkových tvrdení, navodzuje dojem, že žalobkyňa sa zastáva násilných rodičov, má za sebou množstvo pochybení ako psychologička a priamo žalobkyňu označuje ako za nevhodnú kandidátku na post komisárky pre deti. Je povinnosťou žalovaného touto žalobou žalobkyni iniciovanom súdnom konaní v zmysle konštantnej judikatúry súdov preukázať pravdivosť vymedzených skutkových nepravdivých a hrubo difamujúcich tvrdení obsiahnutých v článkoch 1 až 4.

10. Žalobkyňa mala za to, že došlo k zásahu do jej osobnostných práv a z uvedeného dôvodu sa tak domáha ochrany v zmysle § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka (poukázala na viaceré súdne rozhodnutia). Žalovaný v článku uviedol nepravdivé skutkové tvrdenie nezakladajúce sa na pravde a zasiahol tak do práva žalobkyni na dôstojnosť, profesijnú vážnosť a česť. V danom prípade nemôže byť spor o tom, či vôbec žalovaný vedel alebo nevedel o nepravdivosti svojich tvrdení, nakoľko žalovaný (jeho novinárka), uviedla zlomyseľne svoju domnienku, o ktorej musela vedieť, že jej pravdivosť nevie preukázať, a tak tam je jasne daná a preukázaná vedomosť žalovaného, že uvádza túto nepravdu ako objektívny fakt priemernému čitateľovi. V danom prípade je preukázaná priama príčinná vecná súvislosť medzi ujmom spôsobenou protiprávnym zásahom do osobnostných práv žalobkyni (právo na ochranu občianskej a profesijnej cti, dôstojnosti, profesijnej vážnosti, morálnej a duševnej integrity žalobkyni) a neoprávneným zásahom žalovaného cez inkriminovaný článok šírený verejne cez internet do osobnostných práv žalobkyni. Neoprávnenosť zásahu do osobnostných práv fyzickej osoby je objektívnou kategóriou, teda vo vzťahu k porušovateľovi sa vyvodzuje zodpovednosť bez ohľadu na zavinenie. Žalobkyňa mala za to, že v danom prípade nenastali skutočnosti vylučujúce zodpovednosť a teda, že zo strany žalovaného nemožno hovoriť o tom, že k zásahu do osobnostných práv žalobkyni došlo podľa práva, nakoľko za oprávnený zásah nemožno považovať rozširovanie nepravdivých, resp. pravdu skresľujúcich skutočností. Žalobkyňa opakovane uviedla, že je bezúhonný a slušný človek, ktorý si svoju odbornú psychologickú prax roky vykonáva kvalitne a svedomito.

Články 1 až 4 žalovaného flagrantne negatívny spôsobom protiprávne zasiahli do vyššie označených čiastkových osobnostných práva žalobkyne, čím žalobkyni spôsobil značnú ujmu v jej spoločenskom, pracovnom, profesijnom, rodinnom ako aj súkromnom živote a spôsobil jej aj zásah do dlhými rokmi budovaného profesijného mena žalobkyne, keďže inkriminované články 1 až 4 fabulujú údajné podporovanie násilníckych rodičov žalobkyňou a implicitne tak aj jej neodbornosť. Konaním žalovaného došlo súčasne aj k porušeniu základných práv a slobôd žalobkyni garantovaných Ústavou SR a medzinárodnými dohovormi zakotvujúcimi ochranu ľudských práv a základných slobôd. Právo na slobodu prejavu nie je právom absolútnym, v niektorých situáciách musí sloboda prejavu ustúpiť. Obmedzenie akéhokoľvek základného práva alebo slobody, a teda aj slobody prejavu možno považovať za ústavne akceptovateľné len vtedy, ak ide o obmedzovanie, ktoré bolo ustanovené zákonom, teda zodpovedá niektorému legitímnemu cieľu.

11. Test proporcionality sa skladá z troch zložiek: a) subjekt vhodnosti, b) subjekt nevyhnutnosti, c) subjekt primeranosti (proporcionality v užšom zmysle slova). Za týchto okolností je preto potrebné vykonať test proporcionality založený na hľadaní odpovedí na otázky KTO, O KOM, ČO, KDE, KEDY a AKO v danom prípade „hovoriť“ či „písať“, či „vyjadrovať“ či „verejne šíriť“. Žalobkyňa uvedené otázky podrobne zodpovedala na viacerých miestach tejto žaloby tak v opise skutkových okolností prípadu, ako aj v časti právneho základu veci žaloby. Žalobkyňa zhrnula už vyššie uvedenú podrobnú argumentáciu k jednotlivým čiastkovým otázkam testu proporcionality, ktoré podľa právneho názoru

žalobkyni preukazujú, že v danom posudzovanom prípade je nutné uprednostniť právo na ochranu osobnosti žalobkyne, pred slobodou prejavu a informovaním verejnosti zo strany žalovaného, ktorého cieľom bolo v konečnom dôsledku uvedenie hrubo difamujúcich a nepravdivých skutkových tvrdení na adresu žalobkyne a to za tej skutkovej situácie, že novinárky žalovaného uviedli v článkoch 1 až 4 konštatačným spôsobom hrubé nepravdy.

Pri posúdení otázky „KTO“ je nutné uviesť, že žalovaný je tuzemskou právnickou osobou, ktorý je vydavateľom Denníka N v jeho elektronickej, ako aj printovej podobe, žalovaný zodpovedá ako vydavateľ Denníka N a súčasne ako prevádzkovateľ internetového portálu dennikn.sk za obsah a znenie vydaných reportáží spracovaných reportérmi Denníka N v inkriminovaných článkoch č. 1 až č. 4. Privilegované postavenie podľa hľadiska stabilizovanej judikatúry patrí novinárom a masmédiám, avšak ani takýto subjekt nesmie v inkriminovaných článkoch presiahnuť kritiku vymykajúcu sa z medze a limitov pravdivej a objektívnej a nedifamačnej kritiky.

Otázku „O KOM a ČO“ „hovoril“ je nutné uviesť, že žalobkyňa napáda, resp. za problematický považuje spôsob, formu a obsah, akým žalovaný skrz a cestou jeho novinárov uviedol nepravdivé informácie, nezakladajúce sa na skutočnosti, definované pri nepravdivom skutkovom tvrdení č. 1 až č. 4 a ktoré žalovaný prezentuje ako fakty, aj keď tieto nepravdivé tvrdenia celkom zrejme preukázať ako pravdivé nevie. Žalovaný tu hovorí nepravdivé skutkové tvrdenia č. 1 až č. 4 o (KOM) žalobkyni, ktorá je/bola (aj toho času) D. U. A. A. E. A. a súčasne psychologičkou, a to tesne pred voľbou L. pre N., kde žalobkyňa kandidovala. Pričom žalovaný hovorí v inkriminovaných článkoch o žalobkyni (ČO) nepravdivé skutkové tvrdenia č. 1 až č. 4, ktoré nespĺňajú limity vecne, nedifamačnej a kritickej kritiky, ale majú de facto výlučne bulvárny a dehonestujúci a difamačný charakter a to iba krátko (z hľadiska času) tesne pred voľbou L. pre N., kde žalobkyňa (neúspešne) kandidovala, kde vo voľbe chýbal iba jeden hlas.

Teda žalovaný uviedol (KTO) o žalobkyni (O KOM) nepravdivé skutkové tvrdenie č. 1 až č. 4. Ďalej aj k posúdeniu otázky (ČO) hovoril do občianskej a profesijnej cti, morálnej a duševnej integrity žalobkyne bolo zasiahnuté prednesením difamujúceho nepravdivého skutkového tvrdenia, teda v článku uvedením nepravdivej hrubo difamujúcej skutočnosti, ktoré žalobkyňa explicitne uvádza v tejto žalobe vyššie a ktoré sumárne pomenúva ako „nepravdivé skutkové tvrdenie č. 1 až č. 4“, teda že žalobkyňa zastáva násilných rodičov, zastáva sa násilných rodičov verejne a zastáva sa násilných rodičov aj v jej psychologickej praxi, v dôsledku čoho sa mala zmariť šanca, že žalobkyňa bude dobrou komisárkou pre deti.

Žalovaný zverejnil informácie, ktoré pochádzajú z trestného spisu vo veci údajného násilného správania „otca“ z článkov č. 1 a č. 3, pričom tieto informácie sú neverejného charakteru a sú mimoriadne citlivé, keďže ide o maloleté deti. Žalobkyňa má aj pri koncipovaní tejto žaloby mimoriadne sťažnú situáciu v dôsledku skutočnosti, že je viazaná mlčanlivosťou v súvislosti s v článkoch č. 1 a č. 3 prezentovanými prípadmi z jej praxe a ctiac si túto jej povinnosť ani neuvádza konkrétnejšiu argumentáciu ako tú, ktorá je nevyhnutná pre preukázanie nepravdivosti jednotlivých skutkových tvrdení. Žalovaný nemal oprávnenie nakladať s týmito informáciami, tieto získal nezákonne a napokon ich aj účelovo dezinterpretoval, či priamo uvádzal číre nepravdy a to za ním samým deklarovanom účelom (článok 2 a 4) docieľiť difamáciu žalobkyne a jej nezvolenie do funkcie komisárky pre deti.

K posúdeniu kritéria KDE a KEDY boli difamujúce výroky prednesené a následne rozširované, je nutné konštatovať, že na webovom portáli www.dennikn.sk bol na portáli www.dennikn.sk dňa XX.XX.XXXX uverejnený článok s názvom „O. U. R. K. T. O. Q., Q. E. N. H. Š., T. H. na D. H. F. (ďalej len článok 1). Na portáli www.dennikn.sk bol dňa XX.XX.XXXX uverejnený článok s názvom „T. C. U. Ž.“ (ďalej len článok 2). V tlačenej verzii denníku žalovaného číslo XX, ročník X zo dňa XX.XX.XXXX uverejnil žalovaný na titulnej strane titulok s názvom „D. O. E. R. H. Š. H. U. A. O. Z. O. W. L. A. pre N. O. E. H. K. H. D. Q. U. A.. D. NA T. pričom na strane X. a X. tohto čísla denníku žalovaného, žalovaný zverejnil rozsiahly článok s názvom „F. D. T.“ (ďalej aj ako len „článok 3“). V tlačenej verzii denníku žalovaného číslo XX, ročník X zo dňa XX.XX.XXXX uverejnil žalovaný na poslednej strane č. XX titulok s názvom „T. C. U. Ž.“ (ďalej aj ako len „článok 4“). Teda išlo o široký a masový informačný záber inkriminovaných článkoch, ktoré nespĺňajú limity vecne, nedifamačnej a kritickej kritiky, ale majú de facto výlučne bulvárny a dehonestujúci a difamačný charakter a to iba krátko (z hľadiska času) tesne pred voľbou L. pre N., kde žalobkyňa (neúspešne) kandidovala, kde vo voľbe chýbal iba jeden hlas.

K posúdeniu otázky AKO boli difamujúce výroky prednesené a následne rozširované, je potrebné uviesť, že článok 1 a článok 3 sú zverejnené na portáli Denníka N s mimoriadne vysokou návštevnosťou tohto portálu a sú nonstop prístupné neobmedzenému okruhu osôb cez internet stále, komukoľvek a kdekoľvek (s prístupom na internet).

Články 1 až 4 tak zasahujú nie len do profesijnej a pracovnej oblasti žalobkyne, ale mimoriadne negatívne vplývajú aj na osobnú sféru života žalobkyne a zasahujú aj do súkromného života žalobkyne, ako aj

do rodinného života žalobkyne, pričom nepravdivé výroky vyvolávajú v očiach širokej verejnosti, obchodných a pracovných partnerov a u rodiny žalobkyni dojem, že žalobkyňa je odborne nespôsobilá a podporuje násilníckych rodičov. Portál Denník N má mimoriadne široký a intenzívny dosah na veľký počet osôb, pričom Denník N sa považuje za mienkotvorné médium, takže priemerný čitateľ, nemá dôvod pochybovať o nestrannosti a objektívnosti a hlavne o pravdivosti tvrdení, obsiahnutých v článkoch 1 až 4. Žalovaný je nositeľom dôkazného bremena vo vzťahu k pravdivosti a pravdivému základu difamačných výrokov obsiahnutých v inkriminovaných článkoch 1 až 4, a teda v konaní musí preukázať pravdivosť vyššie uvedených nepravdivých skutkových tvrdení 1 až 4 (lebo inak ide podľa judikatúry súdov vždy o zásah do práva na ochranu osobnosti, keďže dôkazné bremeno je na strane žalovaného, a teda je na žalovanom, aby preukázal, že ide o pravdivé skutkové tvrdenia).

12. Publikovanie a zverejnenie širokej verejnosti cez internet inkriminovaných článkov (a v nich obsiahnutých nepravdivých skutkových tvrdení) malo za následok negatívny dopad na žalobkyňu v podobe absolútne negatívneho vnímania žalobkyne v očiach širokej verejnosti, ako aj v podobe poškodenia žalobkyne v jej profesijnom, ako aj súkromnom živote a tiež zasiahlo aj do rodinného života žalobkyne ako aj do občianskej cti, vážnosti, dôstojnosti a morálnej a duševnej integrity žalobkyne.

K neoprávnenému zásahu do práva žalobkyne na ochranu osobnosti došlo samotným zverejnením nepravdivých skutkových výrokov v článkoch 1 až 4. Žalobkyňa však nie je povinná preukazovať vznik negatívneho následku a postačuje len objektívna spôsobilosť difamačných výrokov žalovaného zasiahnuť do práva na ochranu osobnosti žalobkyne. Pre priznanie primeraného zadostučinenia sa nevyžaduje existencia následkov zásahu a postačuje už len samotná spôsobilosť privodiť ujmu na osobnostných právach (z rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 113/2009). Pri jeho určovaní sa žiada prihliadať tak na satisfakčnú, ako aj na určitú sankčnú zložku.

Žalobkyňa sa preto domáha prináležiacich nárokov vzhľadom na závažnosť ujmy vzniknutej v dôsledku neoprávneného zásahu do práva na ochranu osobnosti žalobkyne, prihliadajúc na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo a vzhľadom na jeho dosah v širšom okolí, tiež aj na rozsah zasiahnutých čiastkových osobnostných práv (uvedených vyššie) a tiež na to, že inkriminovaný článok bol zverejnený a šírený a stále je šírený cez internet širokej verejnosti a tiež zohľadňujúc preukázateľnú nepravdivosť tvrdení žalovaného obsiahnutého v článkoch 1 až 4 a poukazujúc na žalobkyňou uvedenú konštantnú judikatúru súdov k priznávaniu nemajetkovej ujmy uvedenej v časti žaloby preukazujúcej existenciu príčinnej súvislosti medzi zásahom a vzniknutou ujmu, si žalobkyňa uplatnila náhradu nemajetkovej ujmy ako peňažnú satisfakciu vo výške 70.000,- EUR. V kontexte žalobkyňou požadovanej satisfakcie žalobkyňa poukázala na skutočnosť, že žalovaný priamo v článku 2 a 4 vyzýval verejnosť a zrejme aj samotných poslancov Národnej rady SR, aby nezvolili žalobkyňu za L. pre N., čo sa napokon o deň po zverejnení článku 3 a 4 aj stalo.

Podľa právneho názoru žalobkyne, keďže obnovenie pôvodného stavu v danom prípade nie je možné, avšak zásah do práv žalobkyni na ochranu osobnosti stále trvá, žalobkyňa požaduje, aby sa žalovaný ospravedlnil žalobkyni, nakoľko sa javí v danom prípade ako účinná a primeraná morálna satisfakcia vo forme písomného ospravedlnenia verejne prezentovaného, ktorý by bol žalovaný povinný na svoje náklady zverejniť na portáli www.dennikn.sk a rovnako zaslať žalobkyni list s ospravedlnením, a to v znení uvedenom v petite tejto žaloby.

Vzhľadom na to, že protiprávny zásah bol vykonaný prostredníctvom zverejnenia na webovom portáli www.dennikn.sk je nutné vychádzať z toho, že mal predmetný zásah širokú publicitu. V takom prípade je vždy založené právo domáhať sa náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch (mutatis mutandis rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Co 15/97 publikovaný ako R 45/2000). Taktiež žalobkyňa poukazuje na vyššie v tejto žalobe uvedenú skutočnosť, že portál www.dennikn.sk <<http://www.dennikn.sk>> je mimoriadne čítaným a hlavne akceptovaným mienkotvorným online médiom. Prihliadajúc na závažnosť ujmy vzniknutej v dôsledku neoprávneného zásahu do práva na ochranu osobnosti žalobkyni, berúc na zreteľ okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo a vzhľadom na celoslovenský dosah zásahu, poukazujúc na žalobkyňou uvedenú konštantnú judikatúru súdov, si žalobkyňa uplatnila voči žalovanému peňažnú satisfakciu vo výške 70.000,- EUR, ktorá je v konkrétnych okolnostiach daného prípadu primeraná.

13. Žalobkyňa sa domáha voči žalovanému odstránenia článkov 1 až 4 z portálu www.dennikn.sk a súčasne sa domáha voči žalovanému aj verejného ospravedlnenia za články 1 až 4 a to v rovnakej forme a v rovnakom obsahu ako boli uverejnené inkriminované články 1 až 4 a to minimálne po dobu 1 kalendárneho mesiaca na webovom portáli www.dennikn.sk. Uvedením bude v plnom rozsahu naplnený princíp proporcionality, žalovaným spôsobeným protiprávnym zásahom do čiastkových práv

žalobkyni na ochranu osobnosti na strane jednej a na strane druhej žalobkyňou požadovanými formami odstránenia škodlivých zásahov do čiastkových práv žalobkyne zo strany žalovaného, ktoré bude po súdnom rozhodnutí musieť žalovaný naplniť voči žalobkyni, tak ako sa toho žalobkyňa domáha voči žalovanému v petite tejto žaloby.

14. Čo do výšky uplatneného peňažného zadosťučinenia vychádza žalobkyňa z toho, že protiprávne zásahy žalovaného do práva žalobkyne na ochranu jej osobnostných práv sa stali jednak printovými a jednak elektronickými článkami, ktoré mali široký mediálny záber, a jednak formou a spôsobom a formuláciami použitými v inkriminovaných článkoch a jednak to, že (z hľadiska času) uvedený zásah nastal iba tesne pred voľbou L. pre N., kde žalobkyňa (neúspešne) kandidovala, kde vo voľbe chýbal iba jeden hlas.

Čo do žalobkyňou navrhovaného ospravedlnenia, ako aj doby (času) jeho uverejnenia vychádza žalobkyňa z toho, že protiprávne zásahy žalovaného do práva žalobkyne na ochranu jej osobnostných práv sa stali jednak printovými článkami a jednak elektronickými článkami, ktoré mali široký mediálny záber a preto žiada žalobkyňa rovnaké ospravedlnenie, čo do formy rozsahu umiestnenia nadpisu či veľkosti ospravedlnenia v porovnaní s umiestnením či nadpisom či veľkosťou samotných inkriminovaných článkov.

Zhrnutím posudzujúc kritérium závažnosti ujmy vzniknutej v dôsledku neoprávneného zásahu do práva na ochranu osobnosti žalobkyne, žalobkyňa poukazuje v tomto prípade na neoprávnený zásah do práva žalobkyne na ochranu osobnosti, ktorý je nevídany, mimoriadne intenzívneho zásahu, najmä vzhľadom na širokú publicitu difamačných výrokov žalovaného a tiež z dôvodu už samo o sebe intenzívne pertraktovanej „kauze“ v súvislosti s voľbou komisára pre deti, ako aj skutočnosťou, že žalobkyňa je širokej verejnosti osoba známa.

15. Žalobkyňa sa ďalej domáha, aby súd nariadil neodkladné opatrenie nasledovného znenia:

- žalovaný je povinný stiahnuť a odstrániť elektronický článok s titulkom „O. U. R. K. T. O. Q., Q. E. N. H. Š., T.Á. H. na D. H. F. zverejnený dňa XX.XX.XXXX v elektronickej podobe na webovom portáli www.dennikn.sk a to počnúc dňom nadobudnutia vykonateľnosti tohto uznesenia až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej,

- žalovaný je povinný stiahnuť a odstrániť elektronický článok s titulkom „T. C. U. Ž. zverejnený dňa 01.02.2022 v elektronickej podobe na webovom portáli www.dennikn.sk a to počnúc dňom nadobudnutia vykonateľnosti tohto uznesenia až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej.

16. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia žalobkyňa skutkovo odôvodnila tým, že v prípade ak príslušný súd neupraví dočasne vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným tak, že žalovanému dočasne zakáže zasahovať do práva na ochranu osobnosti žalobkyne, môže byť do práva žalobkyni na ochranu osobnosti ešte väčšmi zasiahnuté a odstránenie závadného stavu sťažené až znemožnené, a to aj napriek prípadnému vydaniu meritórneho súdneho rozhodnutia v prospech žalobkyni. Žalobkyňa uviedla, že v kontexte skutkových okolností uvedených v tejto žalobe a súvisiacej právnej a vecnej argumentácie uvedenej vyššie je zrejmé, že medzi žalobkyňou a žalovaným existuje sporná otázka týkajúca sa žalobkyňou tvrdeného protiprávneho zásahu do práva na ochranu osobnosti žalobkyne zo strany žalovaného v článkoch č. 1 a č. 2, teda de facto medzi žalobkyňou a žalovaným existuje právny vzťah žalobkyni voči žalovanému, ktorý má vzťah erga omnes, ktorého obsahom a predmetom je vyvodenie právnej zodpovednosti voči žalovanému titulom protiprávneho zásahu do ochrany osobnosti žalobkyni zo strany žalovaného cez inkriminovaný článok, a ktorý je potrebné na základe nariadenia neodkladného opatrenia dočasne bezodkladne tunajším súdom upraviť.

17. Potreba bezodkladnej úpravy pomerov medzi žalobkyňou a žalovaným je zrejmá s ohľadom na existenciu zjavne nepravdivých a pravdu skresľujúcich skutočností bez vecnej a objektívnej kritiky majúcich iba difamačný charakter, na ktorých sú články 1 a 3 založené. Neodkladnosť takejto úpravy je daná aj z dôvodu trvajúceho poslaneckého mandátu žalobkyne, kedy je žalobkyňa nútená byť dennodenne konfrontovaná svojimi voľičmi nepravdami z článkov 1 a 3, ktoré sú na webovom portáli žalovaného stále dostupné. Neodkladnosť takejto úpravy žalobkyňa odvodzuje aj zo skutočnosti, že stále vykonáva svoju psychologickú prax, pričom články 1 a 2 vyslovene deprimujú jej klientelu, ktorí sú mnohí presvedčení o odbornej nespôsobilosti žalobkyne ako psychologičky. Čím ďalej a dlhšie budú inkriminované články zverejnené a širokej verejnosti na webovom portáli Denníka N dostupné, tak tým viac bude protiprávne zasahované zo strany žalovaného do práva na ochranu osobnosti žalobkyne, a to do občianskej a profesijnej cti, dôstojnosti, vážnosti, morálnej a osobnostnej integrity žalobkyne.

18. Berúc do úvahy vyššie uvedené, existuje preto bezprostredná reálna hrozba takého poškodenia, resp. takého zásahu do práva na ochranu osobnosti žalobkyne, ktoré bude aj napriek prípadnému vydaniu meritórneho súdneho rozhodnutia v prospech žalobkyne nezvratné, čo bude mať ťažko (ne)napraviteľné následky, a teda odstránenie závadného stavu zo strany žalovaného bude sťažené až znemožnené. Potreba bezodkladnej úpravy pomerov strán je preto naliehavá, neodkladná a nevyhnutná, a tak po procesnej stránke plne dôvodná. Nariadením neodkladného opatrenia by sa zabezpečilo, aby nedošlo k ešte výraznejšiemu poškodeniu osobnostných práv žalobkyne, a teda prehlbovaniu negatívneho stavu spôsobeného vydaním a zverejnením článkov 1 a 2. Uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa žalobkyňa domáha. Nariadením neodkladného opatrenia možno objektívne zabezpečiť, aby do času vydania rozhodnutia o merite veci príslušným súdom nedošlo k ďalšiemu zásahu a poškodeniu osobnostných práv žalobkyne, resp. takého rozsahu, ktorý bude len ťažko fakticky odstrániteľný a zvrátiteľný. Nariadenie neodkladného opatrenia má objektívne spôsobilosť doceliť to, aby žalovaný nepokračoval do doby rozhodnutia o merite veci v konaní, v činnosti, ktorá výrazným spôsobom zasahuje do práva na ochranu osobnosti žalobkyne.

19. Navrhovaným neodkladným opatrením nebude vytvorený nenávratný stav. Z povahy veci je zrejmé, že neodkladným opatrením sa upravujú pomery medzi žalobkyňou a žalovaným len na nevyhnutné obdobie, pričom aj samotná žalobkyňa sa na podklade predmetného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia domáha, aby bola žalovanému uložená špecifikovaná povinnosť len na dobu do času právoplatného skončenia konania vo veci samej, ktorým dôjde k jednoznačnému nastoleniu právnej istoty medzi žalobkyňou a žalovaným.

20. Predmet tohto návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, teda dočasné stiahnutie článkov 1 a 2, a tým de iure a de facto i pozastavenie prístupu verejnosti k predmetnému článku 1 a 2 a zdržanie sa ďalších zásahov do práva na ochranu osobnosti žalobkyne, svojím obsahom neodporuje podmienke nevytvorenia nezvratného stavu. Po ukončení konania vo veci samej, bude možné obnoviť stav predchádzajúci vydaniu uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia. Súčasne žalovaný už inkriminovaným článkom informoval širokú verejnosť, čím ide o prípustné obmedzenie a ide o ústavné konformné konanie v súlade s princípom proporcionality. Právoplatným rozhodnutím vo veci samej sa dosiahne trvalá úprava pomerov medzi žalobkyňou a žalovaným, pričom nariadené neodkladné opatrenie nespôsobí žiaden nenávratný stav v prípade, že súd určí, že nedošlo k zásahu do právnej sféry žalobkyne, nakoľko po vydaní takého rozhodnutia bude môcť žalovaný opätovne článok sprístupniť verejnosti na svojom webovom sídle.

21. Neodkladným opatrením tak, ako ho žalobkyňa navrhuje, nebude vytvorený nezvratný stav, čo ani nie je cieľom žalobkyne, ktorá chce upraviť pomery strán len dočasne z dôvodu naliehavosti a nevyhnutnosti. Právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah pričom bude zachovaný princíp proporcionality. Samotný princíp proporcionality sa na základe doktríny vytvorenej Spolkovým ústavným súdom skladá z troch zložiek: (i) vhodnosť; (ii) potrebnosť; (iii) proporcionality v užšom zmysle. Predtým však treba skúmať samotnú legalitu zásahu a tiež to, či zásah sleduje legitímny cieľ (PL. ÚS 4/94). Je zrejmé s poukazom na test vhodnosti, že nariadenie neodkladného opatrenia jednoznačne smeruje k dosiahnutiu cieľa pre žalobkyňu, teda aby v prípade, že súd meritórne rozhodne v prospech žalobkyne, mohlo fakticky dôjsť k odstráneniu závadného stavu, resp. aby nedošlo k takému poškodeniu práva na ochranu osobnosti žalobkyne, ktoré budú mať nezvratný charakter, a to i v prípade úspechu žalobkyne v merite veci.

22. S poukazom na test potrebnosti resp. nevyhnutnosti, má žalobkyňa za to, že nariadením neodkladného opatrenia nebude spôsobený žalovanému zásah do práv, ktorý by bol nelegitímny, neprípustný, resp. pre žalovaného neznesiteľný. Zároveň je možné uzavrieť, že neexistuje žiadny iný právny prostriedok, ktorý by bol schopný zabezpečiť cieľ sledovaný neodkladným opatrením, nakoľko v prípade ďalšieho šírenia a zdieľania článku medzi verejnosťou dôjde k prehlbovaniu a zvyšovaniu miery závažnosti neoprávneného zásahu do právnej sféry žalobkyne, nakoľko ani pokus žalobkyne o mimosúdne vyriešenie sporu so žalovaným nebol úspešný, a to v podobe žiadosti žalobkyne, čím žalobkyňa vo vzťahu k žalovanému pri návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia naplnila aj princíp proporcionality (v širšom ako aj užšom slova zmysle). S poukazom na test pomeriavania (proporcionality v užšom slova zmysle), má žalobkyňa za to, že nejde o zásah do práv žalovaného, ktorého závažnosť

by sa mohla vyrovnať „tiaži“ dôvodov, pre ktoré je nevyhnutné bezodkladne upraviť pomery medzi žalobkyňou a žalovaným.

23. Zároveň je zjavné, že zásah do práv žalovaného a dôvody potreby bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami sú vo vzájomnom vzťahu, pričom potreba bezodkladnej úpravy jednoznačne prevyšuje závažnosť zásahu do práv žalovaného. Rovnako tak potenciálna „strata“ takejto úpravy práv neprevyšuje pozitíva, ktoré je možno dosiahnuť nariadením neodkladného opatrenia v znení a trvaní, v akom ho navrhuje nariadiť žalobkyňa. Žalobkyňa v nadväznosti na všetky vyššie uvedené skutočnosti mala za to, že dostatočným spôsobom preukázala a osvedčila, že navrhované nariadenie neodkladného opatrenia je primerané a nevyhnutne potrebné a je v súlade s princípom proporcionality, keďže nijakým neprimeraným spôsobom nezasahuje do práv a oprávnených záujmov žalovaného.

24. Sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením. Zároveň je pri úvahe súdu o možnosti nariadenia neodkladného opatrenia potrebné vyriešiť otázku, či účel, ktorý sa žalobkyňa snaží docieľiť, nie je možné dosiahnuť iným zákonným opatrením v súlade s ustanoveniami CSP. V danom prípade preto možno hovoriť o subsidiarite neodkladného opatrenia vo vzťahu k zabezpečovaciemu opatreniu. Podmienka v zmysle § 324 ods. 3 CSP je bez ďalšieho splnená vtedy, ak je vydanie zabezpečovacieho opatrenia z povahy veci vylúčené. To znamená, že zabezpečovacie opatrenie neprichádza do úvahy, ak sa žalobkyňa nebude domáhať peňažného plnenia alebo, ak sa síce bude domáhať peňažného plnenia, ale nie je naplnená podmienka existencie obavy, že exekúcia bude ohrozená. V zmysle vyššie uvedenej argumentácie žalobkyni k jednoznačnej potrebe nariadenia neodkladného opatrenia aj s poukazom na skutkový stav prejednáwanej veci je zjavné, že žalobkyňa sa nedomáha žiadneho peňažného plnenia. V kontexte uvedeného má žalobkyňa za to, že na podklade vyššie uvedených skutočností, jasne a zrozumiteľne deklarovala, že splnila každý jeden predpoklad a dostatočne osvedčila potrebu bezodkladnej dočasnej úpravy pomerov medzi žalobkyňou a žalovaným pre vyhovenie návrhu žalobkyni na nariadenie neodkladného opatrenia. K dostatočnému osvedčeniu bezodkladnej potreby úpravy pomerov medzi žalobkyňou a žalovaným, žalobkyňa poukázala na Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 31.01.2019, sp. zn.: IV. ÚS 57/2019, podľa ktorého pri skúmaní opodstatnenosti nariadenia neodkladného opatrenia nie sú kladené rovnaké nároky ako pri dokazovaní v sporovom konaní a aj z toho dôvodu má žalobkyňa za to, že vecná, skutková a právna argumentácia žalobkyni jednoznačne nasvedčuje potrebe bezodkladnej úpravy vzťahov medzi žalobkyňou a žalovaným. Požiadavka odôvodnenosti bezprostredne súvisí s vecnou argumentáciou a netýka sa dokazovania v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré má povahu osvedčovania. Rozhodujúce skutočnosti musí žalobkyňa náležitým spôsobom osvedčiť, čo z kvalitatívneho hľadiska nedosahuje intenzitu plnohodnotného dokazovania v zmysle § 185 a nasl. CSP. Takýto procesný postup je zákonom aprobovaný a typický iba pri zisťovaní relevantných skutočností v rámci konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia. Právne pomery a ich relevanciu posudzuje súd vždy v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie. Žalobkyňa poukázala na uznesenie Okresného súdu Bratislava II sp. zn.: 14C/87/2021-78 zo dňa 06.12.2021.

25. Na preukázanie uvedených skutkových tvrdení žalobkyňa predložila listinné dôkazy:

- Článok Denníka N zo dňa XX.XX.XXXX, ročník X, číslo XX - D. NA - T., „ C. U. Ž. , „. D. L. T., www.dennikn.sk,
- Návrh na mimosúdne riešenie veci zo dňa 02.03.2022,
- Predžalobná výzva zo dňa 25.02.2022.

26. Podľa § 324 ods. 1 Zákona č. 160/2015 Z. z. (ďalej len „CSP“), pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

27. Podľa § 324 ods. 3 CSP, neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

28. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

29. Podľa § 325 ods. 2 písm. d) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečo sa zdržala alebo niečo znášala.

30. Podľa § 329 ods. 1 CSP, súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez vylúču a vyjadrenia účastníkov konania a bez nariadenia pojednávania.

31. Podľa § 329 ods. 2 CSP, pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

32. Podľa § 330 ods. 1 CSP súd môže určiť, že neodkladné opatrenie bude trvať len po určený čas.

33. Podľa § 332 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie je vykonateľné doručením, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

34. Podľa čl. 19 ods. 1 Ústavy SR, každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena.

35. Podľa čl. 26 ods. 1 Ústavy SR, sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené.

36. Podľa článku 26 ods. 2 Ústavy SR, každý má právo vyjadrovať svoje názory slovom, písmom, obrazom alebo iným spôsobom, ako aj slobodne vyhľadávať, prijímať a rozširovať idey a informácie bez ohľadu na hranice štátu. Vydávanie tlače nepodlieha povolovaciemu konaniu. Podnikanie v odbore rozhlasu a televízie sa môže viazať na povolenie štátu. Podmienky ustanoví zákon.

37. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

38. Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadostučinenie.

39. Základným predpokladom prípustnosti a dôvodnosti neodkladného opatrenia je osvedčenie existencie právneho vzťahu medzi stranami sporu a nevyhnutnosť dočasnej úpravy právnych vzťahov medzi nimi. Nariadenie neodkladného opatrenia vo všeobecnosti predpokladá, aby sa aspoň osvedčila danosť práva, nároku a aby neboli vážnejšie pochybnosti o potrebe predbežnej úpravy. Ďalšou podmienkou pre nariadenie neodkladného opatrenia je osvedčenie, že bez okamžitej, i keď len dočasnej úpravy pomerov by bolo právo strany sporu ohrozené. Zo zákonnej úpravy neodkladného opatrenia vyplýva, že sa jedná inštitút, ktorého základnou funkciou je dočasne upraviť pomery strán sporu, pričom nárok nemusí byť nepochybne preukázaný, musí však byť osvedčený, miera osvedčenia sa riadi vždy konkrétnou situáciou. Zo zákonnej úpravy neodkladného opatrenia je tiež zrejmé, že súd pri rozhodovaní o ňom nezisťuje všetky skutočnosti, ktoré by musel zisťovať v prípade konečného rozhodnutia vo veci samej, súd sa obmedzí len na osvedčenie základných skutočností, z ktorých možno vyvodiť nutnosť dočasnej úpravy pomerov. Pre aplikáciu tohto inštitútu sa však vždy vyžaduje naliehavosť neodkladnej úpravy, ktorá musí byť osvedčená.

40. Súd sa oboznámil s podanou žalobou na ochranu osobnosti žalobkyne, s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia, predloženými listinnými dôkazmi a dospel k záveru, že žalobkyňa osvedčila existenciu právneho vzťahu medzi stranami sporu, ktorá sa domáha ochrany osobnosti na tom skutkovom základe, že žalovaný:

- na portáli www.dennikn.sk dňa XX.XX.XXXX uverejnil článok s názvom „O. U.Á. R. K. T. O. Q., Q. E. N. H. Š., T. H. na D. H. F., (článok 1),

- na portáli ww.dennikn.sk dňa XX.XX.XXXX uverejnil článok s názvom „T. C. U. Ž., (článok 2),

- v tlačenej verzii denníku žalovaného číslo XX, ročník X zo dňa XX.XX.XXXX bol uverejnený na titulnej strane článok a titulok s názvom „D. O. E. R. H. Š. H. U. A. O.Ä. Z. O. W. L. pre N.. O. E. H. K. H. D. Q. U. A.. D. NA T.“. Na strane X. a X. tohto čísla denníku žalovaný uverejnil rozsiahly článok s názvom „F.A. D. T.“, (článok 3),

- v tlačenej verzii denníku žalovaného číslo XX, ročník X zo dňa XX.XX.XXXX bol zverejnený na poslednej strane č. 16 titulok článok s názvom „T. C. U. Ž.“, (článok 4).

41. Žalobkyňa má za to, že v článku 1 a v článku 3 žalovaný uviedol nepravdivé skutkové tvrdenie, že žalobkyňa sa opakovane zastáva a to verejne a aj v jej praxi násilných rodičov, uvedené skutkové tvrdenie je konštatované ako fakt, ako číra konštatácia, zvýraznená hrubými písmenami na rozdiel od zvyšku textu článku a článku 3. Žalobkyňa sa nikdy verejne a už vôbec pri výkone praxe psychologičky nikdy nezastávala „U. A.“, ide o ničím nepreukázané skutkové tvrdenie žalovaného. K verejnej kritike sa v júni 2021 pridala aj Liga za duševné zdravie. Desiatky psychológov na jej slová reagovali v petícii „N. C. H. O.“. N. K. H. N. K. B. D. U. C. U. D. Q. za E. E., K. F. K. H. D., Ž. na E. O. Z. U. K., D. Q. E. O.“. T. na kritiku reagovala tak, že Denník N jej pôvodné tvrdenie dezinterpretoval a dodala, že pri násilí na deťoch je obeťou vždy dieťa. Žalovaný poukázal na vyjadrenie žalobkyne v rozhovore pre Postoj „G. D. D. H. T. N. F., Ž. E. H. U. A. O. K. D. G. G. K. D. F. D. K. Q. E. F. D.“. U., L. G. N. Ž. W. po F., Č. Q., Ž. G. R. D. Q. D., vysvetľovala toto svoje presvedčenie. Rozhovor žalobkyne pre Postoj bol vytrhnutý z kontextu celého rozhovoru, nepotvrdila pravdivosť skutkového tvrdenia.

42. V článku 1 a v článku 3 žalovaný prostredníctvom svojej novinárky uviedol, že „Z. O. N. T. U. U. V. D. K. C. E. podľa U. „. Ž. D. U. T. K. F.. O. N. R. H. podľa U. B. Ú., G. D. Q. E. E., Č. G. R. N. H. C. E. A. Q. F., Ž. G. G. U. Č. K. D. E. E.. Žalovaný verejne predniesol nepravdivý skutkový výrok, uvedené sa nezakladá na pravde z toho dôvodu, že žalobkyňa nediagnostikovala v danom prípade povahové črty otca spomínaného v článku 1 a 3, nakoľko táto diagnostika v okolnostiach veci samej nebola ani potrebná ani účelná. Ide o nezmyselnú a nikým a ničím nedokázanú fabuláciu žalovaného ohľadom násilníckej povahy otca, a od toho odvodenú nesprávnu tézu, že žalobkyňa túto násilnícku povahu (ktorú nikto nikdy nediagnostikoval) nemala odhaliť. Ide o skutkové tvrdenie žalovaného bez akejkoľvek pravdivostnej relevancie zámerne podsúvanej verejnosti ako fakt. V dôsledku nepravdivého skutkového tvrdenia bola žalobkyňa vykreslená ako psychologička, ktorá nevie odborne vykonávať svoju prax, ako osoba zámerne kryje a nie nestranné nadržíava násilníckemu otcovi.

43. V článku 1 a v článku 3 žalovaný prostredníctvom svojej novinárky uviedol nepravdivý skutkový výrok, skutkové tvrdenie, že žalobkyňa „E. K. H. N. G. E.. Uvedené sa nezakladá na pravde, žalobkyňa nikdy nenegovala výpovede sestier z prípadu a v nijakom ohľade ich nespochybňovala. Pokiaľ žalobkyňa uviedla, že „N. E. Q. B. D. A. O. K. K. U. Č.“ tak uvedená citácia je vytrhnutá z kontextu ostatného posudku žalobkyne, ktorým žalobkyňa ako odborníčka s dlhoročnou praxou uvádza jav, ktorý je bežný, avšak tento výrok nebol žalobkyňou použitý na podporu jej údajného negovania výpovedí detí z prípadu. Žalovaný podsúva verejnosti, že žalobkyňa obhajuje násilného otca a spochybňuje výpovede detí z predmetného prípadu.

44. V článku 2 v článku 4 žalovaný prostredníctvom svojej novinárky uviedol nepravdivé skutkové tvrdenie, „W. C., Ž. D. G. Y. D., H. L. T. D., D. Ú. G. K. Š., Ž. R. G. R. N. L. pre N., E. Y. E. Q. E. H. K. Č., L. D. C. L. K. L. K. Č. H. K. Č. U., C. D. Š. L. L. K. K. N.. D. F. R. G. O. Ú., L. R. V. H.. Žalobkyňa sa pri výkone psychologičkej praxe nedopustila akéhokoľvek pochybenia v čo i len jednom z jej prípadov počas výkonu odbornej praxe, nakoľko nikdy žiadnou štátnou inštitúciou, súdnym rozhodnutím, príslušným kontrolným či dozorným orgánom, nebolo právoplatne konštatované, že by sa pri výkone psychologičkej praxe dopustila akéhokoľvek pochybenia.

45. Novinárka C. E. uzatvára články 2 a 4 kousi výzvou adresovanou poslancom Národnej rady SR, ktorí už na druhý deň po zverejnení článku 4 budú voliť L. pre N., pričom na tento post v danom čase kandiduje žalobkyňa. Od názvu článku 2 a 4 cez jeho text je zrejmé, že žalovaný výslovne nechce, aby bola žalobkyňa v danom čase zvolená za L. pre N., čo uvádza širokej verejnosti a tiež poslancom Národnej rady SR, ktorí už o deň po zverejnení článku 4 mali voliť z pomedzi kandidátov na Ú. L. pre N..

46. Žalobkyňa považuje uvedené skutkové tvrdenia za nepravdivé, žalovaný protiprávne zasiahol do práva na ochranu osobnosti žalobkyne, keď vydal uvedené články, skutkové tvrdenia sa nezakladajú na pravde, sú neprimerané, nevecné, difamačné hodnotiace úsudky, ktoré sa nezakladajú na pravdivých informáciách, ničím preukázané. Nepravdivé skutkové tvrdenia spôsobili závažnú ujmu na osobnostných právach žalobkyne, ako aj blízkej rodiny žalobkyne a najmä ju poškodilo v profesijnej sfére ako psychologičky, ktorá pomohla počas svojej kariéry desiatkam ľudí, napokon výzva novinárky žalovaného C. E. sa splnila, keď žalobkyňa nebola napriek jej pôvodnému prvenstvu medzi kandidátmi zvolená za L. pre N..

47. Osobnostné práva sú absolútnym subjektívnym právom každej fyzickej osoby a majú nehmotný charakter. Právo na ochranu osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a dôstojnosti, ako aj

súkromia svojho mena a prejavov osobnej povahy má každá fyzická osoba podľa § 11 Občianskeho zákonníka. Ľudská dôstojnosť predstavuje najvyššiu hodnotu stojacu v základe celého slovenského právneho poriadku, tým sa stáva objektívne ústavnou kategóriou a pôsobí vo vzťahu k ostatným, inak hierarchicky usporiadaným základným právam ako hodnota nadradená. Akýkoľvek zásah alebo zníženie ľudskej dôstojnosti je potrebné vnímať ako zásah vážny, lebo ľudská dôstojnosť je hodnotou horizontálne neporovnateľnou s ostatnými ústavnými hodnotami či spoločenskými normami.

48. U verejných činiteľov vystupuje do popredia právo na informácie a ochrana súkromia je menej intenzívna, keď verejne činné osoby sú pod väčším drobnohľadom médií, musia s tým počítať a strpieť aj to, že sa nimi bude verejnosť viac zaoberať, pričom sa uznáva, že u osôb verejného záujmu dochádza k zúženiu priestoru ich osobnej sféry, v dôsledku čoho sa primerane znižuje aj úroveň ochrany ich osobnostných práv. Avšak aj osoby verejného záujmu majú osobitné právo na súkromie a taktiež na rešpektovanie ich cti, dôstojnosti a dobrého mena.

49. Do osobnostných práv fyzickej osoby chránených ustanovením § 11 Občianskeho zákonníka môže vydavateľ periodickej tlače neoprávnene zasiahnuť zverejnením difamujúcich skutkových tvrdení týkajúcich sa fyzickej osoby a to nielen v publicistickom útvere vyjadrujúcom stanovisko oznamovacieho prostriedku, či jeho redaktora, pokiaľ sú v ňom obsiahnuté údaje, ktoré sú objektívne spôsobilé zasiahnuť do práva na ochranu osobnosti fyzickej osoby. Sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené Ústavou SR v čl. 26 ods. 1, ktoré však nesmie neoprávnene zasahovať do cti a dobrého mena fyzických osôb. Dochádza tak k stretu dvoch základných práv a to práv na ochranu osobnosti podľa čl. 10 Listiny a práva na slobodu prejavu a na informácie podľa čl. 17 Listiny. Slobodu prejavu a právo vyhľadať a šíriť informácie možno obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti podľa čl. 26 ods. 4 Ústavy SR.

50. Ústavný súd SR zdôraznil, že každý konflikt vo vnútri systému základných práv a slobôd treba riešiť prostredníctvom zásady ich spravodlivej rovnováhy, resp. že všetky základné práva a slobody sa chránia len v takej miere a rozsahu, kým uplatnením jedného práva alebo slobody nedôjde k neprimeranému obmedzeniu, či dokonca popretiu iného práva alebo slobody. Uplatňovanie týchto základných práv a slobôd a ich právna ochrana musia byť proporcionálne a vzájomne vyvážené tak, aby sa nadmernou ochranou jedného práva nad únosnú mieru nepotlačila ochrana iného práva. V každom konkrétnom prípade je vždy nevyhnutné skúmať mieru (intenzitu) namietaného porušenia základného práva na ochranu osobnosti, a to práve v kontexte so slobodou prejavu a so zreteľom na požiadavku proporcionality uplatňovania týchto práv (napr. nález Ústavného súdu SR zo 14.12.2012 sp.zn. IV. ÚS 448/2012, sp.zn. IV. ÚS 362/09, sp.zn. III. ÚS 34/07).

51. Súd dospel k záveru, že v danom prípade v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia vzhľadom na rozhodujúce skutočnosti uvedené v žalobe o ochranu osobnosti a v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, medzi žalobkyňou a žalovaným existuje právny vzťah predmetom ktorého je zásah do ochrany osobnosti žalobkyne a vyvodenie zodpovednosti voči žalovanému predmetnými elektronickými článkami uvedenými v petite žalobného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností v danom prípade žalobkyňa osvedčila pravdepodobnosť uplatneného nároku ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana.

52. Pre nariadenie neodkladného opatrenia sa však vyžaduje osvedčenie existencie dôvodnej obavy, táto obava v posudzovanom prípade berúc v úvahu znenie navrhovaného neodkladného opatrenia musí jednoznačne vyvolávať dôvodnú obavu o nebezpečenstve vzniku bezprostredne hroziacej ujmy, ktorú žalobkyňa neosvedčila žiadnymi hodnovernými dôkazmi, ktoré by deklarovali potrebu dočasne upraviť pomery medzi stranami sporu, vyžadujúc si naliehavosť zásahu súdu na bezodkladnú úpravu pomerov.

53. Žalobkyňa nijak a ničím neosvedčila predovšetkým skutočnosti, že je nútená byť dennodenne konfrontovaná svojimi voličmi nepravdami, na základe článkov 1 a 3, ktoré sú na webovom portáli žalovaného stále dostupné. Ďalej neosvedčila skutočnosti, že z dôvodu vykonávania svojej psychologickkej praxe, články 1 a 2 deprimujú jej klientelu, ktorí sú mnohí presvedčení o odbornej nespôsobilosti žalobkyne ako psychologičky. Žalobkyňa neosvedčila ani skutočnosti akým konkrétnym spôsobom došlo k prehlbovaniu negatívneho stavu spôsobeného vydaním a zverejnením článkov 1 a 2 po tom, čo boli uverejnené žalovaným dňa 31.01.2022 a 01.02.2022 až doposiaľ do augusta 2022. Pojem

potreby bezodkladne upraviť pomery medzi stranami je treba vykladať tak, že bez tejto úpravy vzťahov súdom by strane sporu hrozila ťažko napravitelná ujma alebo sa podstatne zhorší právne postavenie žalobkyne, čo podľa názoru súdu nie je dané.

54. Žalobkyňa navrhuje stiahnuť a odstrániť celé elektronické články, s titulkom „O. U. R. K. T. O. Q., Q. E. N. H. Š.L., T. H. na D. H. F.“ zverejnený dňa XX.XX.XXXX v elektronickej podobe na webovom portáli www.dennikn.sk a navrhuje stiahnuť a odstrániť elektronický článok s titulkom „T. C. U. Ž.“ zverejnený dňa XX.XX.XXXX v elektronickej podobe na webovom portáli www.dennikn.sk, pričom v skutočnosti namieta len niektoré skutkové tvrdenia uvedené ako č. 1, č. 2, č. 3, č. 4, a nie obsah celého elektronického článku.

55. Z ustálenej rozhodovacej praxe je zrejmé, že do osobnostných práv žalobkyne môžu zasahovať len konkrétne výroky, hodnotiace úsudky, ktoré sama žalobkyňa považuje za nepravdivé a spôsobilé privodiť jej nemajetkovú ujmu, žalobkyňa má špecifikovať, ktoré konkrétne výroky, hodnotiace úsudky považuje za neprípustné, nepravdivé a len vo vzťahu k týmto sa môže domáhať zákazu, resp. zdržania sa ich rozširovania. Odstránenie celých elektronických článkov uvedených v petite návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia prekračuje rámec nevyhnutnosti obmedzenia za účelom dosiahnutia osobnostných práv žalobkyne.

56. Pokiaľ žalobkyňa poukázala na predžalobnú výzvu zo dňa 25.02.2022 adresovanú žalovanému, aby upustil od konania a zdržal sa akýchkoľvek zásahov narušajúcich právo žalobkyne na ochranu osobnosti do budúcnosti, na preukázanie naliehavosti sa však nevyžaduje predchádzajúca výzva vo vzťahu k povinnému subjektu.

57. Účelom neodkladného opatrenia je len dočasná úprava práv a povinností, ktorá nevyklučuje, že o právach a povinnostiach vo veci samej bude rozhodnuté inak, než v konaní o neodkladnom opatrení, nakoľko súd neodkladným opatrením, len dočasne upravuje pomery strán sporu. Pre rozhodnutie súdu o neodkladnom opatrení je relevantný stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie, je teda viazaný skutkovým a právnym stavom v čase vydania rozhodnutia.

58. Vzhľadom na vyššie uvedené skutkové a právne závery súd považoval návrh na nariadenie neodkladného opatrenia za nedôvodný a vo veci rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

59. O nároku na náhradu trov konania spojených s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia súd rozhodne až v rozhodnutí vo veci samej, ktorým sa konanie končí podľa § 262 ods. 1 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti ktorému rozhodnutie smeruje, písomne v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) podľa § 363 CSP.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.